

Povězte nám něco o své galerii a jejím konceptu?

Založila jsem ji v roce 2002 s vizí představit italskému publiku specifický výběr designu od klasických funkčních věcí přes eklektické styly až po nejnovější talenty.

Vaše galerie je známá především díky objevování nových talentů na poli experimentálního designu. Kdo byl vůbec první, s kým jste začala intenzivněji spolupracovat?

Jrčitě Sebastian Wrong, který u mě měl první výstavy. Pracoval ehdì v malém studiu v Londýně, kde jsem ho navštěvovala. Vyráběl tam ručně většinu svých návrhů. Koupila jsem tehdy skoro celou jeho kolekci. Byla jsem z něj nadšená. Zamilovala sem si především jeho stolní svítidlo Spun (02), které má velmi nadčasový tvar. Až poté jsem objevila také mého dalšího oblíbence Pieta Hein Eeka (04).

Můžete popsat svůj vlastní názor na design nebo váš specifický vkus?

Můj vkus je to, co se mi líbí. Je toho hodně a je to velmi intuitivní. Rozhoduje u mě mnoho prvků: barva, tvar, funkce. Určitě se aké řídí cenou a funkčností konkrétního návrhu. Pokud vidím nejkrásnější židle na světě, která je však nepohodlná, tak to určitě není židle pro mě. Židle musí být pohodlná a stůl musí být pevný.

Ve vaší galerii ale najdeme i experimentální kusy, u kterých funkce nehraje takovou roli...

Ano, to je pravda. Ale to už je něco jiného. Považuji to spíše za umění. Zrovna včera jsme debatovali nad tím, co je vlastně design a co je umění. Může být mnoho artefaktů, které jsou již tradičně považovány za design a jsou vlastně uměním a naopak.

Sledujete trendy v designu? Objevila jste nějaký na letošním Salone del Mobile například?

Nesleduji trendy a ani se jimi neřídím. Svět designu je tak veliký, že je velmi rozmanitý a nelze v něm hledat jasné trendy.

V současné době také zažíváme velký návrat vintage designu poloviny minulého století. Zajímáte se o něj? Sbíráte ho?

Samozřejmě, miluji italský design padesátých a šedesátých let. Nejsem specialista, ale tyto kousky zkrátka u každého musí vyvolávat emoce. V té době byl italský design na vrcholu. Dnes už tomu bohužel tak není.

A zajímáte se o současný italský design? Kdo stojí podle vás za pozornost?

Musím říci, že ta situace není pro Itálii úplně lichotivá. Neznám mnoho zajímavých talentů. Já miluji tvorbu Massimiliana Adamiho. Skvělé je také studio Formafantasma, které je však trochu odlišné. Jsou to více umělci a filozofové než designéři.

A kdo je v poslední době v popředí vašich zájmů?

Určitě Nacho Carbonell, který patří mezi mě nedávné objevy (01). Jeho sochařská tvorba je fantastická. Mám také velkou radost z norského autora Daniela Rybakkena, jehož design je velmi specifický. V mé galerii nyní vystavoval již podruhé.

Zajímáte se o český design? Máte nějaké favority?

Dlouhou dobu jsem znala jen toho mladíka s bujnými vlasy, Maxima Velčovského (03). Prodávali jsme jeho porcelánové výrobky, které jsou fantastické. Naposledy mi do oka padla třeba i židle 02 (TON).

SERVIS

Galerie Rossana Orlandi, Via Matteo Bandello, 14/16, Milán,
www.rossanaorlandi.com